

Prosinec

Divadelní zpravodaj >>> 108. sezóna 2017/2018

PROGRAM GRAND FESTIVALU SMÍCHU

BAROKNÍ VELIKÁNI NA MALÉ SCÉNĚ VE DVOŘE

KALIBŮV ZLOČIN ANEB MARYŠA NARUBY

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.

→ HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY → UVÁDÍ AGENTURA KOMETA

Prosinec

MĚSTSKÉ DIVADLO

PÁTEK	1.	19:00	L. von Trier / KDO JE TADY ŘEDITEL?		ZADÁNO
Komedie o řediteli, kterého nikdy nikdo neviděl. Hrají M. Dlouhý, K. Halbich, R. Jašków, K. Frejová a další. Režie D. Hrbek. Švandovo divadlo na Smíchově, Praha					
SOBOTA	2.	19:00	ONDŘEJ HAVELKA & HIS MELODY MAKERS	→★	
Zbrusu nová show, která chce vzdát hold prvním jazzovým deskám, ale dlouho u nich nezůstane, neboť doménou kapely je swing.					
NEDĚLE	3.	11:00	HEJBLATA		
Taneční představení školy InDance . Vystoupí i soubor Pop Balet, Praha .					
		19:00	P. Hartl / 4 SESTRY	→★	
Komedie o módě, dítě a touze po lásce. Hrají I. Chýlková, B. Kohoutová, J. Stryková a A. Šišková. Režie P. Hartl. Studio DVA divadlo, Praha					
ÚTERÝ	5.	19:00	Z POSTELE DO POSTELE	KONEC 21:30	A
STŘEDA	6.	19:00	RASPUTIN	KONEC 21:50	B
ČTVRTEK	7.	19:00	Z POSTELE DO POSTELE	KONEC 21:30	ZADÁNO
PÁTEK	8.	17:00	ČESKÉ VÁNOCE JOSEFA LADY	→★	
Vánoční pohádka plná koled, ve které se vypravíme do idylické zimní krajiny J. Lady a světa jeho populárních vánočních obrázků. Režie B. Mazúch. Divadlo Lampion, Kladno					
SOBOTA	9.	19:00	KRÁSKA A ZVÍŘE	KONEC 21:15	
NEDĚLE	10.	19:00	RENDEZ-VOUS S RADKOU FIŠÁROVOU	→★	
Koncert oblíbené muzikálové zpěvačky a vynikající šansoniérky.					
ÚTERÝ	12.	19:00	HOŘÍ, MÁ PANENKO!	KONEC 21:00	F
STŘEDA	13.	19:00	BLÁZNNIVÉ NŮŽKY	KONEC 21:45	ZADÁNO
ČTVRTEK	14.	18:00	Z POSTELE DO POSTELE	KONEC 20:30	Z

PÁTEK	15.	10:00	KALIBŮV ZLOČIN	VEŘEJNÁ GENERÁLNÍ ZKOUŠKA	VG
		19:00	KISS ME, KATE	KONEC 21:40	E
SOBOTA	16.	19:00	KALIBŮV ZLOČIN	I. PREMIÉRA	P1
NEDĚLE	17.	19:00	KALIBŮV ZLOČIN	II. PREMIÉRA	P2
PONDĚLÍ	18.	10:00	W. Russell / VÝLET		ŠK
			Hiphopová komedie o třídě plné „darebáků“. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK		
		16:00	VÁNOČNÍ KONCERT ORCHESTRU VÁCLAVA HYBŠE		
			Hlavním hostem tradičního koncertu tentokrát bude J. Laufer, jehož doplní čtveřice mladých zpěváků I. Moravcová, S. Tlustá, Š. Pecha a Š. Růžicka.		
		19:00	VÁNOČNÍ KONCERT ORCHESTRU VÁCLAVA HYBŠE		
ÚTERÝ	19.	16:30	ANDERSEN		
			Symfonický orchestr a Smíšený sbor Konzervatoře Pardubice spolu s tanečním oborem ZUŠ Pardubice, Havlíčkova ve vánočním pohádkovém hudebně-tanečním představení (O. Tvrď: Perníková chaloupka, Vánoční koledy a O. Nedbal: Suita z baletu Andersen).		
		19:00	ANDERSEN		
STŘEDA	20.	10:00	ANDERSEN		ŠK
		17:30	KALIBŮV ZLOČIN		J
ČTVRTEK	21.	10:00	KRÁSKA A ZVÍŘE	KONEC 12:15	ŠK
		19:00	BÍLÁ NEMOC	KONEC 21:35	C
PÁTEK	22.	10:00	HOŘÍ, MÁ PANENKO!	KONEC 12:00	ŠK
		19:00	OTHELLO	KONEC 21:30	H
NEDĚLE	24.	24:00	ŠTĚDRONOČNÍ ZPÍVÁNÍ		
			Tradiční půlnoční setkání v divadle. Přijďte si s námi i letos prodloužit sváteční atmosféru.		
STŘEDA	27.	18:00	KALIBŮV ZLOČIN		X
ČTVRTEK	28.	18:00	HEJ, MISTŘE!	KONEC 20:40 DERNIÉRA str. 22–23	
PÁTEK	29.	18:00	KISS ME, KATE	KONEC 20:40	
SOBOTA	30.	18:00	RASPUTIN	KONEC 20:50	U
NEDĚLE	31.	18:00	JISTĚ, PANE MINISTŘE	KONEC 20:25	
			Silvestrovské představení s vyhlášením Inscenace roku 2017!		

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

PÁTEK	1.	19:00	MOHLA TO BÝT HVĚZDNÁ CHVÍLE	I. PREMIÉRA	P1A
-------	-----------	-------	------------------------------------	--------------------	------------

SOBOTA	2.	19:00	JEPTIŠKY	KONEC 21:20		
NEDĚLE	3.	19:00	MOHLA TO BÝT HVĚZDNÁ CHVÍLE		II. PREMIÉRA	P2A
PONDĚLÍ	4.	10:00	NÁZNAK			ŠK
		11:30	NÁZNAK			ŠK
ÚTERÝ	5.	19:00	COMMEDIA FINITA	KONEC 20:50		P1B+ P1C
STŘEDA	6.	10:00	MOHLA TO BÝT HVĚZDNÁ CHVÍLE			ŠK
ČTVRTEK	7.	18:00	COMMEDIA FINITA	KONEC 19:50		
PÁTEK	8.	19:00	ŽIVÝ OBRAZ	KONEC 21:10		H1
NEDĚLE	10.	15:00	D. Bartůňková / KAŠPÁREK A DRAK	KONEC 15:50	↔	
			Pohádkový příběh plný písniček, víl, skřítků, loupežníků i kouzel v podání začínajících herců. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK			
PONDĚLÍ	11.	9:00	TISÍCE LET HUDBY	KONEC 9:50	↔	ŠK
		10:30	TISÍCE LET HUDBY	KONEC 11:20	↔	ŠK
		19:00	BEZ NÁPOVĚDY – VÁNOČNÍ SPECIÁL		str. 11	
			Večer vzpomínek, humoru, písní a anekdot s herci Východočeského divadla, jehož záznam uvede na Silvestra Český rozhlas Pardubice. Moderuje J. Uherová.			
STŘEDA	13.	19:00	NORMÁLNÍ DEBIL	KONEC 20:40		H2+H3
NEDĚLE	17.	19:00	MOHLA TO BÝT HVĚZDNÁ CHVÍLE			
ÚTERÝ	19.	10:00	TUČŇÁCI NA ARŠE	KONEC 11:10	↔	ŠK
ČTVRTEK	21.	19:00	SEXY PRÁDLO	KONEC 20:00	↔	DERNIÉRA str. 22–23
PÁTEK	22.	19:00	NORMÁLNÍ DEBIL	KONEC 20:40		E2
PÁTEK	29.	10:00	MOHLA TO BÝT HVĚZDNÁ CHVÍLE			VG2
NEDĚLE	31.	15:00	NORMÁLNÍ DEBIL	KONEC 16:40		

VČD NA ZÁJEZDECH

PÁTEK	8.	19:00	HOŘÍ, MÁ PANENKO!	NOVÝ BYDŽOV
ÚTERÝ	19.	19:00	HEJ, MISTŘE!	JABLONEC NAD NISOU

P. Barz / MOHLA TO BÝT HVĚZDNÁ CHVÍLE

 str. 7

Koncertní hra o nikdy neuskutečeném setkání J. S. Bacha a G. F. Händela, která s vtipem navozuje představu, jak by jejich shledání mohlo probíhat. V hlavních rolích J. Kalužný a T. Lněnička. Režie M. Tarant.

K. V. Rais – B. Vrbský – B. Rychlík / KALIBŮV ZLOČIN

 str. 8–10

Podkrkonošský thriller s houbou J. Pavlíci. Vesnické drama o tom, jak se ryze dobrosrdečný a mírumilovný člověk může stát obětí i vrahem. V hlavních rolích M. Němec, R. Chvalová a J. Ondrušková. Režie B. Rychlík.

A. Ayckbourn

 str. 12–15

Z POSTELE DO POSTELE

Zmatky sobotní noci v brilantní situační komedii. Hrají L. Mecerodová, P. Janečková, M. Sikorová, V. Malá, M. Mejzlík, M. Němec, J. Musil a P. Borovec. Režie Z. Dušek.

J. Lynn – A. Jay – K. Žantovská

JISTĚ, PANE MINISTŘE

Divadelní verze kultovního britského sitcomu. V hlavních rolích P. Dohnal, P. Kostka j. h. a M. Němec. Režie P. Novotný.

F. Hrubín / KRÁSKA A ZVÍŘE

Tajemný pohádkový příběh o dobru, zlu a zázraku lásky s houbou a písněmi zpěváka M. Hruzy. V titulních rolích V. Čermák Macková j. h. a J. Láška. Režie P. Novotný.

V. Hradská / COMEDIA FINITA

Úchvatná i složitá osobnost E. Destinnové ve vzpomínkách čtyř žen z jejího života. Hrají D. Novotná, J. Janoušková, J. Ondrušková a Š. Fingerhutová. Režie P. Novotný.

D. Goggin / JEPTIŠKY

Muzikálová komedie za branami kláštera... Hrají J. Janoušková, P. Janečková, D. Novotná, M. Sikorová a J. Ondrušková. Režie L. Olšovský.

P. Abraham / RASPUTIN

Příběh legendárního ruského mystika, jenž chtěl ovládnout svůj osud, ten se však obrátil proti němu. V titulní roli L. Špíner. Režie P. Novotný.

M. Ríml / SEXY PRÁDLŮ

Laskavá komedie o manželství. Jak oživit pětadvacetileté soužití Alice a Henryho? Hrají R. Chvalová a A. Postler. Režie A. Doležal.

M. Forman – J. Papoušek – I. Passer

V. Morávek / HOŘÍ, MÁ PANENKO!

Nelůstná komedie líčící peripetie nepovedeného hasičského bálu... Hrají J. Kalužný, J. Musil, M. Mejzlík, M. Němec a další. Režie P. Novotný.

W. Shakespeare / OTHELLO

Příběh vášni, ve kterém dávelské intriky udělají z čestného člověka vraha milované ženy. V hlavních rolích M. Němec, V. Čermák Macková j. h. a L. Špíner. Režie P. Kracík.

B. a S. Spewackovi – C. Porter / KISS ME, KATE

Láska, vášně a humor v rytmu swingu v americkém komediálním muzikálu. V hlavních rolích P. Janečková a M. Němec. Režie K. Dušková.

V. Mašková / HEJ, MISTŘE!

Životní pouť významného českého skladatele J. J. Ryby. V hlavní roli T. Lněnička. Režie M. Tarant.

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL

Deník pubertáka aneb Mé dětství v socialismu v retro-komedii plné nadsázky i nostalgie. Hrají J. Pejchal, J. Janoušková, J. Ondrušková a P. Borovec. Režie R. Bellan.

U. Hub / TUČNÁCI NA ARŠE

Úsměvný biblický příběh v klauniádě o třech tučňácích. Hrají V. Čermák Macková j. h., J. Ondrušková, P. Borovec a L. Špíner. Režie M. Pecko.

M. von Mayenburg / ŽIVÝ OBRAZ

Jedovatá groteska o přepracovaném manželském páru. Hrají P. Janečková, L. Špíner, J. Ondrušková, P. Borovec a O. Kraus j. h. Režie D. Šiktanc.

P. Pörtner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Kriminální interaktivní komedie z prostředí kadeřnického salónu. Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špíner a M. Němec. Režie P. Novotný.

K. Čapek / BÍLÁ NEMOC

Varování před námi samotnými. V hlavních rolích M. Němec, T. Lněnička, M. Mejzlík a R. Žák. Režie M. Týc.

M. Čechová / TISÍCE LET HUDBY

Od pravěku k renesanci s J. Ondruškovou, M. Mejzlíkem a muzikanty Komorní filharmonie Pce. Režie M. Čechová.

NEFŇUKA

JMÉNO

PŘIPRAVUJEME NA LEDEN

MĚSTSKÉ DIVADLO – PROLOG GRAND FESTIVALU SMÍCHU

ÚTERÝ **9.** 19:00

M. Delaporte – A. de La Patellière / JMÉNO

Současná francouzská komedie nabízející vysoce komický pohled na sebejisté zastánce svobodného myšlení. Hrají J. Dolanský, J. Janěková ml., R. Zach, L. Rybová a P. Lněnička. Režie T. Zielinski. **Divadlo Verze, Praha**

ČTVRTEK **11.** 19:00

J. Ornest – J. Rybář – Š. Ornest / NEFŇUKA

Světově jedinečné představení s loutkami a rozhybanými vozíky členů The Tap Tap za doprovodu živé hudby. Příběh kluka s těžkým postižením, který je ale chytrý, velmi odvázný a navíc krásně zpívá. Režie J. Maceček. **The Tap Tap, Praha**

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE – PROLOG GRAND FESTIVALU SMÍCHU

PÁTEK **19.** 20:00

F. Backman / CO BY MŮJ SYN MĚL VĚDĚT O SVĚTĚ

3D verze půvabné knihy, v níž autor vtipně stírá všechny úzkosti a nedostatky rodičů 21. století. Účinkuje L. Hejlík. **LiStoVání**

NEDĚLE **21.** 19:00

É. Cénat / KABARET: LÁSKA V PAŘÍŽI

Nevážně i vážně v písniích a básních o lásce. Účinkují M. Němec, J. Láska, É. Cénat a další. Režie É. Cénat. **Théâtre de l'Imprévu, Orléans – Východočeské divadlo Pardubice**

22.–29. 1.

GRAND FESTIVAL SMÍCHU

 str. 16–17

Program soutěžní části XVIII. ročníku naleznete dále ve zpravodaji, kompletní program na festivalovém webu www.festivalsmichu.cz. Vstupenky jsou již v prodeji!

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

BAROKNÍ VELIKÁNI NA MALÉ SCÉNĚ VE DVOŘE

J. S. BACH

G. F. HÄNDEL

Johann Sebastian Bach a Georg Friedrich Händel – největší mistři německé barokní hudby. Oba se narodili v roce 1685. G. F. Händel se již v mládí vypravil do Itálie, okouzlil ji svými operami a poté už jako známý skladatel přesídlil do Londýna. Anglie tehdy neměla žádného významného skladatele, sláva G. F. Händela strmě stoupala. J. S. Bach strávil celý život ve vlasti, živil se především jako varhaník a kantor v kostele sv. Tomáše v Lipsku. Genialita jeho skladeb byla doceněna až dlouho po jeho smrti.

Mohli se tyto dva velcí muži barokního Německa setkat? Jistě mohli, ale skoro jistě se nesetkali. Hra **MOHLA TO BYT HVĚZD-NÁ CHVÍLE**, jejímž autorem je německý publicista a dramatik **Paul Barz** zaměřený na velké osobnosti německých kulturních dějin, líčí, jak by jejich setkání mohlo vypadat. Inscenace této mimořádně zajímavé, a přitom u nás zatím spíše neznámé hry obohatí 1. prosince repertoár naší Malé scény ve dvoře.

Uvedeme její českou divadelní premiéru, zatím se v českém jazyce realizovala pouze rozhlasová verze (s Josefem Kemrem v roli Bacha a Rudolfem Hrušínským v úloze Händela). Úprava režiséra **Michaela Taranta** je vedena cestou snu a představy, jež jsou bytostným tkanivem barokního umění. Děj se odehrává jako Bachův sen o slavnostním koncertu, na nějž se proslulý skladatel Händel měl dostavit.

Autorova hra i režisérova interpretace nestraní ani jednomu, ani druhému mistrovi. Malá scéna ve dvoře ožívá vrcholnou hudbou jich obou. Hlavní role hrají **Jiří Kalužný** (J. S. Bach) a **Tomáš Lněnička** (G. F. Händel), další role **Veronika Malá**, **Štěpánka Fingerhutová** a **Radek Zák**.

JaP

↓ J. KALUŽNÝ, T. LNĚNIČKA, V. MALÁ
S REŽISÉREM INSCENACE M. TARANTEM
NA ZAHAJOVACÍ ZKOUŠCE, FOTO P. NAŠIC

KALIBŮV ZLOČIN aneb MARYŠA NARUBY

FOTO J. SEJKORA

Už od poloviny října pilně připravujeme poslední inscenaci tohoto kalendářního roku, kterou bude podkrkonošské vesnické drama Kalibův zločin. Původně románovou předlohu Karla Václava Raise pro naše divadlo adaptoval režisér BŘETISLAV RYCHLÍK, s jehož inscenací Topolova Konce masopustu jsme se nedávno na našem jevišti nadobro rozloučili. Po čtrnácti dnech pečlivého čtení textu a jeho výkladu, někdy i s pomocí videomateriálů dokumentárního charakteru, po studijní cestě do kraje, v němž se Raisův dramatický příběh odehrává, se herci vydávají na jeviště a nám všem zbývá necelých pět dobrodružných týdnů do premiéry. Jak vznikla myšlenka, dramatizace i celá režijní koncepce naší „Maryši naruby“ (jak budoucí inscenaci občas familiárně nazýváme) se dočtete v následujícím rozhovoru.

Břeťo, na inscenaci Kalibova zločinu už jsi pomýšlel poměrně dlouhou. Jak tě napadlo, že by Raisův román mohl být vhodnou látkou pro divadlo?
Na tu myšlenku mě přivedla režisérka a dramaturgyně Brigita Hertlová, která mi už před léty řkala, že Kalibův zločin je výborné divadelní téma, že má velký dramatický nerv. Samozřejmě, člověk to má na paměti, ale ne vždy lze vše realizovat hned – přišly různé jiné tituly, divadelní nápady a povinnosti. Pak jsem zjistil, že Kalibův zločin režíruje J. A. Pitínský v Uherském

Hradišti. (PREMIÉRA 4. 2. 2012 – POZN. RED.) Bylo to přibližně v době, kdy jsem tam začínal zkoušet Steigerwaldovu hru na motivy Holcmanovy knihy Cena facky. Moc se mi Pitínského inscenace líbila, byla výsostně stylizovaná ve všem od fyzického jednání herců až po výtvarnou stránku. Text vycházel dílem z dramatizace Bedřicha Vrbského, která se předtím v divadle nikdy nehrála a kterou používáme i my, dílem z úpravy pardubického rodáka Huberta Krejčího, který se kdysi pokusil Raisův román zdramatizovat, a dílem z úpravy režiséra Pitínského a dramaturgyně Slováckého divadla Ivy Šulajové.

Proč ses rozhodl uvést Kalibův zločin právě teď a právě v Pardubicích?

Po Topolově Konci masopustu jsem přísahal, že už nikdy v Pardubicích žádné venkovské drama dělat nebudu (SMÍCH), ale na druhou stranu by byla škoda neuvést Kalibův zločin zrovna tady, když se odehrává v tomto regionu. Je to tedy spíše podhůří Krkonoš, ale do východočeského regionu jej lze zahrnout. Myslím, že jednou z povinností regionálních divadel je uvádět hry, které jsou tak či onak s jeho regionem spjaté. Nad tím vším stojí ještě povinnost uvádět texty, které se moc nehrají, což je v tomhle konkrétním případě složité, protože jde vlastně o román, který někdo zdramatizoval. A tak došlo k tomu, že jsem si napsal vlastní variantu scénáře a už se to zkouší a bude to mít 16. prosince premiéru. Milí čtenáři, přijďte!

Jak vznikala tvoje dramtizace?

Vždy si dělám takový svůj inscenační scénář. A do něj jakýmsi způsobem vtílím svoji představu divadelnosti. Problém dramtizací obecně je v tom, že je to literatura. A i ta nejskvotnější je jen papír, ne divadlo. Raisův román je nádherný a skutečně se vymyká všem jeho lyrickým obrozencko-vlasteneckým textům, jako jsou například Zapadlí vlastenci. Jde o nejmodernější dramatický příběh, jaký si lze dnes představit. Přesto z něj člověk musí, byť s těžkým srdcem, vypustit řadu krásných věcí, aby fungoval i na divadle. Ale ty víš, že do první verze textu jsem v podobě různých scénických poznámek schválně použil i něco z románu, aby také herci při prvním čtení pochopili, že v příběhu existuje nějaký řád světa – přírody, venkovského života a koloběh zemědělského roku. Což je důležité i z toho hlediska, že dvě hlavní ženské hrdinky tento přírozený chod narušují a jdou proti němu svojí pýchou, chamtivostí, věčnou nespokojeností a neschopností lásky, natož jakékoli empatie. Do textu hry jsem ale chtěl vtělit také něco, co trochu souvisí s tímto regionem z hlediska trosek lidové kultury – písně. Vyhledal jsem si je ve sbírkách Pavla Krejčího, Jána Kollára a z Guberniální sbírky a vložil jsem je do textu hry. S Jiřím Pavlicou, který mi dělal hudbu k dramtizaci Roku na vsi bratří Mrštíků a se kterým už se znám asi čtyřicet let, jsme se domluvili, že některé melodie písní použijeme, jiné že Jiří přepíše nebo zhudební. Jedna věc jsou tedy lidové písně, mnohdy velice líbezné, a proti tomu scénická hudba, která by měla vycházet z reálných zvuků venkova, jako je cirkulárka, štěkot psů na řetězu, zvuky telegrafních drátů, mlácení cepů, praskání ledu na řece...

Tedy to, co je v Raisově románu popsáno slovy.

Kromě té cirkulárky samozřejmě. (SMÍCH) A tyhle zvuky budou součástí scénické hudby, která by měla vyjádřit vnější svět, v němž postavy žijí a který na ně doléhá, ale i jejich vnitřní stav.

Jak vznikala konečná podoba scénografie a kostýmů?

Léta jsem se domlouval na spolupráci se scénografem Honzou Štěpánkem a teď se mi zdálo, že je na to skutečně vhodná chvíle. Potřeboval jsem rozbít idylu Raisova venkovského realismu, a na to on je výborný. Postupuje tak, že si dlouho dělá pouze ilustrace. Na začátku jsou tedy desítky kreseb k různým situacím ze hry. A teprve až pochopí atmosféru celého textu, začne své představy konkretizovat a vznikne scénografie. Od toho jsme se také odrazili s Markétou Sládečkovou Oslzlou při tvorbě kostýmů. Chvilí nám trvalo, než jsme se prokousali k jejich finální podobě. Když jsem se vrátil z Ameriky, byl jsem okouzlený tím, co jsem viděl v indiánském muzeu – způsob života horských indiánů mi hodně připomněl postavy z této hry. Jedl jen brambory a kukuřici, chodil oblékaný do koberců, podivných čepic a rukavic. Říkali jsme si, že bychom naše postavy mohli obléct jako ty horské indiány, a tak bychom se zbavili realističtějšího jha. Velkým obloukem jsme se ale nakonec dostali k fotografiím mého přítele Jindřicha Štreita, který v 70. letech fotil venkovany na Bruntálsku – vykořeněné zoufalce v montérkách a vaťácích,

ženské v zástěrahách a s natáčkami pod šátkem. A protože Markéta má vždycky nějaký odvážný ozvlášťující prvek, budou tihle venkovani současně ozdobeni zbytky čehosi, čemu se možná kdysi mezi lidmi mohlo říkat trosky kroje.

Co vyžaduješ od herců? Také odklon od realismu, psychologizování?

Hlavně autenticitu. Aby mezní situace byly z jejich strany pravdivé. Protože co je dnes psychologické herectví? Současný herec jedná spíše ve střízích a stylizovaných znacích, ale i tak musí roli psychologicky zvládnout. Když přijde na dřev vztahů, které jsou v této hře úplně obnažené (nebudeme nic prozrazovat), postavy musí jednat absolutně věrohodně.

Příběh Kalibova zločinu je skutečně velmi silný a emotivní, čím kromě toho může být současný v dnešní době?

Kalibův zločin je o tom, jak dopadneme, když rezignujeme na základní mravní hodnoty, na to, co dělá člověka ve světě člověkem. Když upřednostníš takové blbosti, jako jsou hadry, majetek a já nevím, co všechno, před kvalitami, jako je vztah, láska, slušnost, víra, zkrátka vše, co člověka přesahuje a čím se liší od zvířátka. →

↓ B. RYCHLÍK S J. PAVLICOU NA CESTĚ NA NETRADIČNÍ ZAHAJOVACÍ ZKOUŠKU DO RAISOVA KRAJE

FOTO J. SEJKORA

Pro mě je tam i téma takové té věčné české nespokojenosti. Žijeme v nejlepší době za posledních kolik let, v míru, jsme jedna z nejbezpečnějších zemí na světě, máme nejnižší nezaměstnanost, je pro nás otevřený celý svět, nežijeme za ostatním drátem, nezavírají lidi (tedy zatím), nestřílejí je, nepopravují. A přesto jsou Češi věčně nespokojení. Zapšklost, kverulantství, závist, všechno špatné, co pěstovaly totalitní režimy, vyhřeze najednou teď. Ta hra samozřejmě není politická, ukazuje na lidský průšvih – jak lze slušného člověka uštvat, zničit, dohnat ho do strašidelných konců. Původně mě to ani nenapadlo, ale teď když začínáme zkoušet, denně mi dochází, o jak nadčasový příběh a velké téma jde. Divadlo

samozřejmě nemění svět a politiku, ale svou váhu má, protože může poukázat na takový ten nemocný či stigmatizovaný nerv společnosti. Může jakýmsi způsobem, jak se banálně říká, nastavovat zrcadlo. Když to vyjde, lidé mohou z divadla odejít zasaženi. Čím dál víc si uvědomuji, že člověk se má vždy alespoň pokusit dělat divadlo tak, aby vznikla nějaká výpověď. I když se to třeba nepovede, ale ten krok k tomu je povinen udělat každý. Doufám, že tedy nic nezkažíme a zvládneme udělat Kalibův zločin tak, aby se to, o čem sníme a co v tom textu vidíme, podařilo prostřednictvím těch, kteří naši myšlenku nakonec ponесou, tedy herců a dalších spolupracovníků, přenést mezi diváky. **AnH**

PŘEDPLATNÉ NA ROK 2018 S VELMI PESTROU NABÍDKOU

Pokud byste chtěli vidět všechny naše inscenace bez čekání na vstupenky, využijte cenově zvýhodněné **ROČNÍ ABONMÁ**. Z bohaté nabídky předplatitelských cyklů si jistě vyberete abonentní skupinu, která bude přesně vyhovovat vašim požadavkům. Předplatné navíc obsahuje i řadu atraktivních výhod – například **bonusový slevový kupón** u kompletního abonmá s představeními jak v Městském divadle, tak na Malé scéně.

Stávajícím abonentům připomínáme, aby si svá místa nezapomněli obnovit, rezervace držíme již pouze do pátku 1. prosince. Neobnovená místa budou uvolněna do prodeje v pondělí 4. prosince. Vedle klasického či seniorského abonmá v roce 2018 znovu otevřeme i **VÝBĚROVÝ ABONENTNÍ CYKLUS** (sk. G), který nabídne čtyři tituly z repertoáru divadla. Hracími dny pro toto speciální předplatné jsou buď pátek, nebo sobota, představení začínají v 18.00 hodin. Výběrové abonmá v příštím roce uvede muzikálovou komedii **Kvítek z horroru**, tanečně-hereckou inscenaci jako průřez dějinami Československa **Tančírna**, situační komedii ze života **Z postele do postele** a proslulé drama vášní **Othello**. Pokud vám nevyhovují večerní termíny představení, můžete využít **DOPOLEDNÍ PŘEDPLATNÉ** (sk. D), které je určeno především seniorům, ale nejen

jim, samozřejmě i všem ostatním zájemcům, kteří by rádi navštěvovali představení v dopoledních hodinách. Představení začínají vždy v 10.00 hodin ve všední dny. Abonentí tohoto cyklu během roku 2018 zhlédnou pět žánrově rozdílných inscenací – výše zmiňované tituly **Z postele do postele**, **Kvítek z horroru** a **Tančírna**, které doplní milostný thriller **Až na věky** a podkrkonošské drama **Kalibův zločin**.

Nabídka abonentních cyklů doplňuje tzv. **PŘEDPLATNÉ PRO FAJNSMEKRY** (sk. Q), které je určeno náročnějším divákům. Představení této řady budou odehrána od února do dubna 2018. Předplatné je složeno ze tří inscenací hostujících souborů, kterými budou **Vzkříšení** Dejvického divadla, **Čapek** souboru Rokoko Městských divadel pražských a **Mocná Afrodité** Divadla pod Palmovkou, k nimž přispěje i domácí soubor oblíbeným **Rasputinem**.

Stávajícím předplatitelům sk. Q bude abonmá rezervováno do pátku 8. prosince, v pondělí 11. prosince budou neobnovená místa uvolněna do prodeje. Zbýlá místa na jednotlivá představení budou v prodeji od úterý 2. ledna 2018. Podrobnější informace o předplatném naleznete na stránkách www.vcd.cz, kde si ho můžete i on-line zakoupit nebo objednat.

A zdali stále nevíte, čím potěšit své blízké o letošních Vánocích, přijměte tuto nabídku jako inspiraci, předplatné do divadla může posloužit i jako originální vánoční dárek. **RaS**

BEZ NÁPOVĚDY TENTOKRÁT VÁNOČNĚ

↑ NA NETRADIČNĚ UPRAVENOU MALOU SCÉNU VE DVOŘE SE NAPOSLEDY VRÁTÍ POŘAD **BEZ NÁPOVĚDY**, FOTO J. SEJKORA

Celý tento večer vznikl vlastně náhodou. Z **Českého rozhlasu** nás požádali, jestli bychom pro rádio nepřipravili nějaký silvestrovský hodinový program. Vzpomněli si na naše zábavní večery s diváky nazvané **Bez nápoředy**, kam jsem si zvala kolegy herce k povídání, zpívání i vaření. A tak jsme neváhali ani minutu – to, že naši herci umí zajímavě vyprávět a bavit publikum, je přece známo. Čas vánoční nás všechny tak nějak rozněžní, takže si umím krásně představit příjemný večer, který spolu strávíme, kdy budeme popíjet punč a povídat si a povídat... Ale s humorem! Zavzpomínáme na nejzábavnější historky, které se udály kolem Vánoc. Překvapení pod stromečkem nemusejí znamenat jenom dárky, ale i o těch si budeme povídat. O těch nezapomenutelných, které jsme dostali jako malý, i o rozzářených očích našich dětí, když si rozbalily, co si přály. A vůbec přání – kdo z nás nepsal Ježíškovi? Možná přečteme i několik takových dopisů, které Ježíšek dostává. Budeme mluvit o novoročních předsevzetích a o tom, jak dlouho nám obvykle vydrží.

A jsem zvědavá, jestli někdo proměnil takový závazek v čin, protože já na sebe můžu prozradit, že já nikdy. Budou se hrát koledy, protože se přeneseme do času Vánoc, a také veselé písni, protože se budeme těšit na Silvestra. Veselé historky z divadelního života budou střídát vtipné příběhy ze života všedního, krátké básničky, povídky i tak oblíbené herecké kisky. Ty mají diváci obzvlášť rádi.

Takže pokud ještě nevíte, co budete dělat v pondělí **11. prosince** večer, můžeme vám nabídnout **BEZ NÁPOVĚDY – VÁNOČNÍ SPECIÁL**. Věříme, že to bude skvělá volba a příležitost, jak se na chvíli uvolnit a pobavit v předvánočním shonu. O dobrou zábavu nebude nouze – účast přislíbila **Petra Janečková, Láďa Špiner, Petr Borovec, Tomáš Lněnička, Petr Dohnal** a mnoho dalších. Těšit se na vás budeme na Malé scéně ve dvorě, treffe k nám podle vůně vánočního punče. Ale kdo by přece jen nemohl přijít osobně, může si poslechnout záznam tohoto večera na Silvestra od 12.00 hodin na stanici **Český rozhlas Pardubice**. JaU

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

Nervozitu v divadle v sobotu 21. října nezpůsobovalo jen očekávání definitivních výsledků parlamentních voleb, ale také (a možná především) večerní premiéra situační komedie anglického dramatika Alana Ayckbourn **Z POSTELE DO POSTELE**, kterou nazkoušel režisér Zdeněk Dušek. Po otevření opony však vnitřní napětí ihned opadlo, diváci zapomněli na politiku a náramně se bavili, což zbavilo trémy i naše čtyři herecké dvojice, které byly za své výkony ve třech ložnicích odměňovány potlesky na otevřené scéně i dlouhotrvající děkovačkou! Uvolněná atmosféra se pak z hlediště přenesla i na popremiérovou oslavu, která byla příjemným zakončením z mnoha důvodů výjimečného dne...

RaS

PETR BOROVEC JAKO TREVOR A PETRA JANEČKOVÁ COBY JEHO BÝVALÁ LÁSKA JANE, FOTO JIŘÍ SEJKORA

SLAVNOSTNÍ ATMOSFÉRU SI ZASLOUŽENÉ UŽÍVALI MILAN NĚMEC I REŽISÉR ZDENĚK DUŠEK S MANŽELKOU A DCEROU.

PETR BOROVEC NA POPREMIÉROVÉ SPOLEČENSKÉ SETKÁNÍ VE FOYER DORAZIL PO BOKU SVÉ SYMPATICKÉ PŘÍTELKYNĚ.

PETRU JANEČKOVU NA RAUT PO PREMIÉRE DOPROVODIL JEJÍ PARTNER A HERECKÝ KOLEGA LÁDA ŠPÍNER.

NA OSLAVĚ NECHYBĚLY ANI LÍDA MECERODOVÁ S DCEROU, DRAMATURGYNÍ DIVADLA ANIČKOU HLAVÁČKOVOU.

SPOKOJENÁ MARTINA SIKOROVÁ ZÁŘILA ŠTĚSTÍM A PŘIJÍMALA GRATULACE NADŠENÝCH DIVÁKŮ A KOLEGŮ.

HONZU MUSILA PŘIJEĽA NA PREMIÉRU PODPŮRIT JEHO PARTNERKA, HEREČKA GABRIELA MIKULKOVÁ. FOTO JIŘÍ SEJKORA

Koncem října měla na velkém jevišti Městského divadla premiéru anglická hra **Z POSTELE DO POSTELE** v režii Zdeňka Duška. Název (v originálu *Bedroom Farce*, tedy doslova „postelová fraška“) vzbuzuje lechtivé představy, ale s lechtivostí má tato půvabná vztahová komedie společný především smích, kterým diváci odměňují herce. Situace (k nimž se vztahuje podtitul *Zmatky sobotní noci*), do kterých se tu dostávají čtyři manželské páry ve třech ložnicích, jsou nejen komické, ale navíc v jednotlivostech přesně odpovídající životu a diváci se v nich poznávají. Nebylo by tomu tak, kdyby nebyly vystavěny na věrohodných hereckých výkonech. A tak se představitelů našich postav ptám:

Čím je ti blízká postava, kterou hraješ?

MARTIN MEJZLÍK (Ernest): Čím je mi Ernest blízký? Asi tím, že stejně jako on žiji ve svazku manželském už delší dobu (téměř 20 let), jsem tedy, co se týká manželství

a vztahů, v něm „zkušený muž“.

LUDMILA MECERODOVÁ (Sofie): Určité věkem, ženskou praktičností a jistou dávkou ironie.

MARTINA SIKOROVÁ (Kate):

Možná tím, že by ráda, aby určitým lidem kolem ní bylo fajn, jenže... jak „udělat“, aby někomu bylo fajn... a proto nabídne Trevorovi zcela absurdně piroh.

MILAN NĚMEC (Nick): Skoro

věkem. Děkuji Zdeňkovi Duškovi za svěřenou důvěru při obsazování komedie.

PETRA JANEČKOVÁ (Jane):

Smysl pro humor, praktičnost a pragmatičnost.

PETR BOROVEC (Trevor):

No, jsem taky jedináček, občas bývám podobně zmatený a máme

M. NĚMEC A P. JANEČKOVÁ

M. SIKOROVÁ A J. MEJZLÍK

s Trevorem podobný vkus v oblékání. Toť asi vše, řekl bych.

VERONIKA MALÁ (Zuzi): Možná právě tou hysterií. I když musím přiznat, že je to fyzicky dost náročné. Hlala bych, kdybych nepřiznávala, že doma umím zahrát přesně takové divadlo jako Zuzi. Když slyším repliku „Takhle se chováš i doma? To nemůže žádný chlap vydržet!“, přepadne mě trochu studu a vzpomenu si na svého kluka, který to se mnou zatím dává. (SMÍCH)

JAN MUSIL (Malcolm): Moje postava miluje večírky. Miluje, když se sejdou jeho přátelé a on je může hostit. To máme společné.

Se kterou jinou postavou z této komedie bys ses chtěla(a) v životě potkat a se kterou nikdy?

MARTIN: O tom jsem nepřemýšlel, všichni jsou mi ve své fázi života sympatičtí.

LUDMILA: Klidně bych se potkala se všemi. Většinou vycházím s lidmi dobře.

MARTINA: V té hře pro mě asi není žádná postava, kterou bych vložně chtěla potkat, ale ani taková, kterou bych potkat nechtěla... Ráda se setkávám s lidmi, kteří se snaží ve svém životě orientovat vědomě, a o to se, ač se to nemusí zprvu zdát, podle mého cítění velice snaží Zuzi. Jde skrz vlastní emoce hlava nehlava, ale na konci je podle mě u sebe blíž než leckterá z jiných postav.

MILAN: S Trevorem a Zuzí! Jsou to opravdoví exoti! Jako zpestření večírků a námět na drby dobrý, ale dvojdomek bych s nimi rozhodně nestavěl.

PETRA: Potkat? Asi Kate a Malcolm – líbí se mi jejich zábavnost a smysl pro humor. Nepotkat? Nikomu bych se nevyhýbala.

PETR: Potkal bych se rád asi se všemi, kromě Trevora. Já bych ho asi zabil. (SMÍCH)

VERONIKA: Jééé, to se vůbec nedá říct. Všechny postavy jsou naprosto ze života. A z vlastní zkušenosti soudím, že už jsem se třeba s půlkou postav setkala, a věřím, že se zbytkem se ještě v životě potkám.

JAN: Potkat s Trevorem, nepotkat... žádná taková postava ve hře není.

Které situace ze hry znáš i z vlastního života?

MARTIN: Vzhledem k tomu, že většinu situací mám už za sebou, tak jsou mi blízké téměř všechny. Až na to, že v posteli doma nejíme, a to ani sardinky.

LUDMILA: Především tu, když se někým vypravujeme, muž má netrpělivé poznámky a nedokáže pochopit, že my ženské se na rozdíl od něho musíme pořádně nalíčit, učešat a že opravdu nemáme co na sebe, protože se to buď už nenosí, nebo jsme z toho „už vyrostli“, nebo k tomu nemáme boty atd. To chlapi asi nikdy nepochopí.

MARTINA: Znáš, jaké to je být ne-společenská, ten pocit, že bych na večírcích radši plakala nebo utekla. Taky znám, co to je mít o sobě pochybnosti. Znáš ale taky, jaké to je zažívat radost ze společného budování „hnízdečka lásky“, a ještě znám, jaké to je přijít do místnosti a vidět se líbat lidi, kteří by se spolu jako přece líbat neměli... Těch známých situací je tam dost.

MILAN: Už skoro všechny!!! Ale... ač má manželství Sofie a Ernesta všelijaké mouchy, až masařky, jak vůbec dojít dneska do této fáze? Spousta manželství by mohla závidět...

PETRA: Z vlastní zkušenosti znám pečovat o své blízké a taky nějaké ty rozepře, ale nic konkrétnějšího.

PETR: Nejsem ženatý, ale nějaký vztah za sebou mám, takže i hádky a rozchody. No a otec trpěl nějakou dobu podobným problémem jako Nick (Milan). Měl problémy se zády, ležel i v nemocnici. Říkal, že se na premiéře Milanovi ani moc nesmál, protože to má v živé paměti. Já si teda myslím, že to bylo spíš proto, že to Milan hraje špatně... (SMÍCH)

VERONIKA: Tak, jak už jsem říkala, hlavně ty ubrečené. (SMÍCH) Nevím, rozhodně jich pár je. Situace jsou prakticky napsané tak lidsky a všedně.

JAN: Když se člověk snaží něco pochopit, zabloudí během vysvětlování daného problému a ve výsledku se to obrátí proti němu. JaP

P. BOROVEC A V. MALÁ

L. MACEROVÁ A M. MEJLÍK

18. GRAND FESTIVAL SMÍCHU

22.–29. ledna 2018

Východočeské divadlo Pardubice

MĚSTSKÉ DIVADLO – SOUTĚŽNÍ PROGRAM

PONDĚLÍ **22.** 19:00

M. Forman – J. Papoušek – I. Passer – V. Morávek
HOŘÍ, MÁ PANENKO!

Nelítostná komedie podle slavného filmu líčící peripetie nepovedeného hasičského bálu. Hrají J. Kalužný, J. Musil, M. Mejzlík, M. Němec a další. Režie P. Novotný. Východočeské divadlo Pardubice

ÚTERÝ **23.** 19:00

R. Levínský / DOTKNI SE VESMÍRU A POKRAČUJ

Komedie o světe vědy i pavědy, o cestě z vrcholu až na samé dno a pak zas dál. Můžeme (a smíme) lidský genom modifikovat a stvořit „nového lepšího člověka“? Hrají A. Antalová, I. Vaňková, P. Štěpán, I. Ondříček a další. Režie H. Burešová. Městské divadlo Brno

STŘEDA **24.** 19:00

S. Townsend – M. Hanuš
TAJNÝ DENÍK ADRIANA MOLEA VE VĚKU 13 A ½

Hudební retro inscenace pro celou rodinu podle světového bestselleru. Rok a čtvrt dospívání britského pubertáka. Nejtěžší okamžiky v životě, které zažil každý z nás – dětství mizí v dál, hormony se bouří, rodiče se rozvádějí a navíc ty problémy s pletí... Hrají M. Matejka, M. Poullová, E. Hacurová, P. Tesař a další. Režie M. Hanuš. Divadlo v Dlouhé, Praha

ČTVRTEK **25.** 19:00

T. Betts / VINCENC

Současná britská komedie, v níž se v úhledném obývacím střeťne metropolitní kavárna s kulturou plechovkového piva a na povrch pak vyplouvají dávné ambice, touhy i předsudky. Hrají N. Řehořová, J. Zapletal, K. Sedlářová a J. Vápeník. Režie P. Štindl. Klíperovo divadlo Hradec Králové

DOTKNI SE VESMÍRU A POKRAČUJ

POHŘEB AŽ ZÍTRA

PÁTEK **26.** 19:00

Y. Reza / OBRAZ

Komediální výlet do světa mužských sebestředností. Zubař Boris si zakoupí obraz, který v jeho přátelích vzbudí dosti vyhrcočené emoce. Hrají M. Cisořský, A. Čuba a J. Kaluža. Režie V. Štěpánek. **Komorní scéna Aréna, Ostrava**

SOBOTA **27.** 19:00

N. Kocábová / POHŘEB AŽ ZÍTRA

Komedie možná i o vaší rodině aneb jak také může vypadat návrat domů. V předvečer pohřbu své matky pořádá Alžběta večeři, při níž se otevírají staré i současné rány a roztáčí se kolotoč bizarních, absurdních a komických situací... Hrají R. Jaškův, B. Pavlíková, L. Veselý a další. Režie D. Hrbek. **Švandovo divadlo na Smíchově, Praha**

NEDĚLE **28.** 18:00

J. Janků – P. Svojtka / 60'S ANEB ŠEDESÁTKY

Hudební komedie s písničkami z 60. let, při které se zavzpomíná na éru, kdy se zdálo všechno možné a slova jako pravda a láska ještě nebyla vulgárními výrazy. Hrají H. Bor, V. Gajerová, L. Pernetová, R. Kalvoda a další. Režie P. Svojtka. **Městská divadla pražská, Divadlo ABC, Praha**

PONDĚLÍ **29.** 20:00

GALAVEČER SMÍCHU

Zábavný večer s předáváním festivalových cen za přítomnosti kamer ČT. Moderuje M. Hanuš.

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

KOMPLETNÍ PROGRAM NAJDETE NA WWW.FESTIVALSMICHU.CZ.

OBRAZ

VINCENC

Otázky Marcela Prousta

Po Petru Borovcovi si Marcel pozval na kobereček dalšího moravského rodáka, respektive rodačku! Na jeho otázky se svědomitostí sobě vlastní tentokrát odpovídala JANA ONDRUŠKOVÁ, nesmírně pracovitá herečka mnoha výrazů, což demonstruje na prknech Východočeského divadla prakticky dennodenně, neboť ji v současnosti můžete vidat ve dvanácti rolích na našem repertoáru. (Samo- zřejmě ne každý den ve všech najednou – očividně má tedy Jana ještě co dohánět!) AnH

Čeho si nejvíce ceníš u přátel?
Schopnosti mě rozesmát.

Pro které chyby máš největší pochopení?
Pro chyby z dobrého úmyslu.

Kdo je tvým největším fiktivním hrdinou?
Doktor Štrosmajer z Nemocnice na kraji města. :-). Bože, proč musel umřít?!

A kdo je tvou největší fiktivní hrdinkou?
Babička od Němcové. To je superhrdinka.

Jaká je tvá oblíbená činnost?
Práce.

Z čeho máš největší strach?
Z varhan.

Jaká vlastnost ti na sobě nejvíc vadí?
Výbušnost, kterou schytává manžel.

Jakou vlastnost nejvíc odsuzuješ u druhých?
Lenost a závist.

Kde bys nejraději žila?
V dřevěné roubence u jezera.

Tvůj nejoblíbenější hudební skladatel?
Roman Holý.

Tvůj nejoblíbenější spisovatel?
Karel Čapek.

Jak bys chtěla zemřít?
Umačkaním štěňátky.

Jaká je tvoje nejvýraznější vlastnost?
Výrazná jsem ve výrazech.

Kdo jsou tví hrdinové v reálném životě?
Můj manžel, když vyhodí ven pavouka.

Která reforma ve světové historii podle tebe změnila svět?
Uzákonění křesťanství.

Nejoblíbenější pták?
Tučňák.

Nejoblíbenější barva a květina?
Zelená a kopretina.

Jakou historickou osobnost nejvíc obdivuješ?
Komenského. Shořela mu většina celoživotní tvorby, ale on psal dál.

Jak si představuješ dokonalé štěstí?
Sedím na zahradě s vínem v ruce a manžel griluje.

Co je podle tebe nejhorší utrpení?
Když mi chce manžel vysvětlit něco z fyziky.

Kdybys nebyla sebou, kým bys chtěla být?
Já jsem ráda sama sebou.

Co ti vadí ze všeho nejvíc?
Neochota.

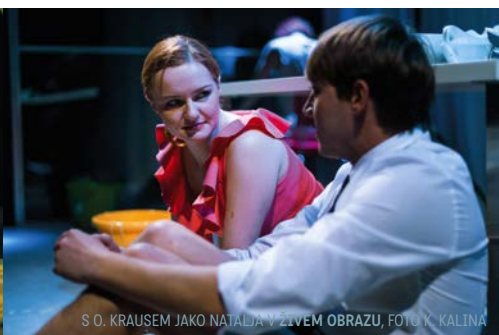
JAKO ANNA RYBOVÁ V HEJ, MISTŘEI, FOTO J. FAUKNER

S M. MEJZLÍKEM JAKO GÁBINKA V KRÁSC A ZVÍŘETI, FOTO J. FAUKNER

S J. JANOUŠKOVOU V NORMÁLNÍM DEBILŮVI, FOTO J. VOSTÁREK

S O. KRAUSEM JAKO NATALIA V ŽIVEM OBRAZU, FOTO K. KALINA

Jaký je momentální stav tvé mysli?
Přemýšlivý nad otázkami.

Čeho si nejvíc ceníš u mužů?

Smysl pro zodpovědnost.

Čeho si nejvíc ceníš u žen?
Když se mají rády takové, jaké jsou.

Tvá oblíbená jména?

Mariana, Martin, Markétka.

Nejoblíbenější jídlo a pití?

Pizza a víno.

Která historická postava je podle tebe nejobdivnější?

Stalin.

Jakou vlastnost máš na sobě nejradši?
Smysl pro často nemístný černý humor.

Jaké je tvoje motto?

Když nejde o život, jde o ...

STOTISÍCÍ DIVÁK LETOS UŽ V ŘÍJNU!

Každoročně na podzim přichází do Východočeského divadla stotisící divák roku. Pravidelně to bývalo v polovině listopadu, v posledních letech se ale návštěva jubilejního diváka posouvá na dřívější data. Letos jsme stotisícího diváka přivítali dokonce už **22. října** (o čtrnáct dní dříve než v loňském roce) na nedělní premiéře komedie Z postele do postele, což je příslibem opětovně vysoké návštěvnosti během celého roku. V loňském roce představení Východočeského divadla zhlédlo 130 244 diváků, čímž jsme znovu obhájili titul nejnavštěvovanějšího jednosouborového divadla v České republice. Za tímto úspěchem však stojí spousta práce, v roce 2016 (během 10 měsíců) se na scénách Východočeského divadla uskutečnilo celkem 559 akcí!

Stotisícím návštěvníkem divadla roku 2017 se stala PETRA RYŠAVÁ z Pardubic, která seděla na sedadle č. 161 v IX. řadě v přízemí. Ředitel divadla Petr Dohnal spolu s náměstkyní primátora Helenou Dvořáčkovou předali jubilejní divačce dárkový balíček s poukázkami na roční předplatné pro dvě osoby, s několika knihami o divadle, CD a dalšími upomínkovými předměty. Firma Lejhanec klenoty – hodiny jako každý rok věnovala stotisící divačce náramkové hodinky.

„Na premiéry Východočeského divadla chodím pravidelně, máme totiž s manželem předplatné,“ uvedla šťastná výherkyně a prozradila i své oblíbené tituly: „Co mě z poslední doby opravdu zaujalo, byl Rasputin. Ten byl pro nás asi to nejlepší. Na druhém místě bych pak zmínila komedii Hoří, má panenko!, která byla též vydařená.“

Při příležitosti návštěvy jubilejního diváka roku 2017 byla vyhlášena i tradiční **tipovací soutěž**, která probíhala na webu divadla www.vcd.cz. Soutěžící mohli tipovat, kdy stotisící divák divadlo navštíví a kde v hledišti bude sedět. Správné datum určili dva soutěžící, avšak přesnější místo v hledišti uvedla tipující, ukrytá pod e-mailovou adresou začínající pavla1995, která tipovala sedadlo č. 39 na prvním balkoně. Vítězka tipovací soutěže rovněž získala předplatné pro dvě osoby.

RaS

↓ JUBILEJNÍ DIVAČKA ROKU 2017 P. RYŠAVÁ, FOTO J. SEJKORA

Vzpomínka na Věru Galatíkovou

Letos na konci adventu uplyne deset let od doby, kdy zemřela známá česká divadelní a filmová herečka **VĚRA GALATÍKOVÁ**. Protože v našem divadle, kde nastupovala svou hereckou dráhu, strávila několik nezanedbatelných sezón, rádi bychom jí věnovali následující vzpomínku.

Věra Galatíková

(19. 8. 1938 – 21. 12. 2007)

Rodačka ze Zlína se po úspěšném absolvování brněnské JAMU (1962) vydala do svého prvního hereckého angažmá, a to právě ve Východočeském divadle. Začátkem 60. let se zde setkala s budoucími kolegy z pražského Činoherního klubu, jako byli Jiří Hrzán, Josef Somr, Pavel Landovský nebo Jiří Kodet, a také s budoucím manželem Ladislavem Frejem. Během svého pětiletého působení zde vytvořila řadu výrazných rolí především klasického, ale i současného repertoáru. Byla převážně charakterní herečkou, vynikala jako představitelka psychologicky složitých hrdinek. Hrál například Felicianu ve Vegově Učitelé tance (1962), Ninu v Lermontovově Maškarádě (1964), po boku Milana Sandhause Blaženu v úspěšné inscenaci Shakespearovy komedie Mnoho povyku pro nic (1964), Jelenu v Čechovově Strýčku Váňovi (1965) či Královnu Kristinu ve stejnojmenné hře Augusta Strindberga (1966).

Jednou z jejích posledních, ale neméně zajímavých rolí ve VČD byla Sylvie v inscenaci Schisgalovy hry Stenotypisté (1967), kde vytvořila herecký pár s Alexejem Gsöllhofem. Tato inscenace režiséra Richarda Mihuly byla výjimečná z několika důvodů. Jednak to byla vůbec první inscenace v rámci Mihulova nového projektu nočního divadla ve foyer, které si kladlo za cíl uvádět moderní dramatiky v experimentálním prostoru. Tyto produkce začínaly vždy po skončení představení v Městském divadle. Diváci, kteří při nich seděli u stolečků a občerstvovali se, měli následně možnost zúčastnit se besedy s tvůrci po představení. Neméně neobvyklá byla samozřejmě i dramaturgie – uvedení hry dnes oceňovaného, tehdy začínajícího amerického dramatika Murraye Schisgala – a pak také ohlas, který inscenace vyvolala u diváků v tehdejší době, dokonce i celostátním tisku. Z Pardubic odešla Věra Galatíková do Prahy, kde působila následujících pět let v Činoherním klubu (1967–72), poté v Divadle S. K. Neumanna (1972–79), v Městských divadlech pražských (1979–93) a nakonec od roku 1993 v Národním divadle. Od

↑ S. M. SANDHAUSEM V MNOHO POVYKU PRO NIC, VČD 1964

téhož roku také učila jako docentka herecké tvorby na pražské DAMU. Za roli Hekabé v inscenaci Euripidovy tetralogie Pokořitelé Tróje získala v roce 1994 Cenu Thálie. Vytvořila řadu televizních rolí, kupříkladu ředitelku Martínkovou v seriálu My všichni dobří rodáci (1984), ve filmu se uplatnila mimo jiné jako Lenora v Údolí včel (1967) nebo manželka sedláka Františka ve filmu Všichni dobří rodáci (1968). V roce 2000 získala Cenu Františka Filipovského za celoživotní mistrovství v dabingu, její hlas mají diváci v paměti především ve spojení s tváří francouzské herečky Anie Girardot.

AnH

↑ JAKO KRÁLOVNA KRISTINA, VČD 1966

↑ S P. SKÁLOU VE STRÝČKU VÁŇOVI, VČD 1965

DĚKUJEME ZA PODPORU NADACI LENKY A ROMANA ŠMIDBERSKÝCH

Východočeské divadlo je dnes jedním z nejnavštěvovanějších divadel v České republice, což velmi souvisí s jeho finanční soběstačností. Město Pardubice a Pardubický kraj pravidelně přispívají na jeho základní provoz, ale špičková úroveň uměleckého souboru a přitažlivost repertoáru by nebyly možné bez prozřetelných podporovatelů z řad úspěšných jednotlivců, podnikatelů a jejich firem. K těm nejvýznamnějším patří i manželé Šmidberští.

Rodinnou Nadací LR jsou aktivity našeho divadla podporovány již dva roky, avšak firmy Romana Šmidberského nás sponzorují už víc než šest let. Díky těmto finančním prostředkům můžeme získávat a divákům zprostředkovávat zážitky z těch nejlepších muzikálů a inscenací, které se dnes ve světě hrají. Nezanedbatelné jsou i lepší finance pro výrobu kvalitních kostýmů a zajímavých scén. Je mi ctí, že od příštího roku bude podpora nadace ještě konkrétněji zacílena. Pomůže nám v cenách pro nejoblíbenější herce našeho divadla, podpoří i ceny za herecké výkony a režii na GRAND Festivalu smíchů. A stane se také prvním významným donátorem Mladého divadelního studia LAIK. Motivační podpora mládeže je pro nás klíčová, neboť si uvědomujeme, že právě ti nejmladší členové studia se jednou možná stanou našimi stálými diváky či profesionálními umělci nebo „jen“ kulturními lidmi, kteří mají fantazii, nebojí se veřejně vystupovat a umějí dobře komunikovat. Spolupráce s Nadací Lenky a Romana Šmidberských je smysluplná a dodává nejen chuti, ale vlastně umožňuje pracovat na těch nejnáročnějších projektech a vytvářet kulturní kvality.

Petr Dohnal, ředitel VČD

→ L. ŠMIDBERSKÁ A P. DOHNAL PŘI PODPISU SMLOUVY O SPOLUPRÁCI

ROZHODNĚTE, KTERÝ TITUL BUDE INSCENACÍ ROKU!

Stalo se již tradicí, že v prosinci hrajeme nejen o štědrovečerní půlnoci, ale také na Silvestra. Jak o **Štědrovečerním zpívání**, tak o silvestrovská představení je každoročně velký zájem, po několika dnech od spuštění prodeje vstupenek byly znovu oba termíny téměř vyprodány. Pokud však máte zájem, pár volných míst ještě zbývá, ale dlouho neváhejte...

Letos vás na Silvestra pobavíme hned dvakrát – na Malé scéně se v retrokomedii **Normální debil** projdeme „telecími“ léty pubertáka Norberta Intribuse a v Městském divadle nahlédneme do zákulisí vysoké politiky, kam nás zavede komedie **Jistě, pane ministře**. K Silvestru v divadle však neodmyslitelně patří také **výsledky divácké ankety o nejoblíbenější inscenaci roku**, které po představení v Městském divadle vyhlásí ředitel Petr Dohnal. Pokud chcete vyjádřit svůj názor a ovlivnit výsledky, zapojte se do ankety, hlasovací formuláře naleznete ve foyer divadla nebo na našich webových stránkách www.vcd.cz na titulce pod ikonou **DIVÁČKÁ ANKETA**. Anketní lístky jsou slosovatelné, výherce získá předplatné pro dvě osoby.

Zároveň nezapomeňte dát hlas i svým oblíbeným hercům, kteří pak mohou získat titul divácky nejpopulárnější herec / herečka roku 2017. Kdo se bude pyšnit tímto oceněním, bude zveřejněno v pátek 16. února na Divadelním báli, který se opět uskuteční v prostorách Městského divadla.

RaS

P. KOSTKA V JISTĚ, PANE MINISTŘE, FOTO J. VOSTÁŘEK

V PROSINCI SE LOUČÍ SEXY PRÁDLO I HEJ, MISTŘE!

Jsou inscenace, které vznikají tiše, nenápadně, až skrytě, aby poté na jevišti zazářily, zaujaly a překvapily diváky. Jednou z takových byla hra Michele Rimlové **SEXY PRÁDLO**, kterou s našimi herci naskoušel mladý režisér Adam Doležal. Tento text jsme v lednu 2014 nejprve uvedli formou scénického čtení, které se setkalo s velkým ohlasem. Zároveň nás práce na tomto textu zaujala natolik, že jsme se rozhodli ve zkoumání vztahu Alice a Henryho pokračovat a připravit **Sexy prádlo** také jako plnohodnotnou inscenaci. Možná i proto nebylo o této hře tolik slyšet – menší projekty s komorním obsazením, které se hrají na Malé scéně, na sebe nestrhávají tolik pozornosti. A přesto vznikla výrazná inscenace se skvělou příležitostí pro **ROMANU CHVALOVOU** a **ALEXANDRA POSTLERA**. Oba jsou ve věku, kdy hlavní role nepřicházejí každý den, o to více si toto zkoušení a následně hraní vychutnávali. Navíc si práci s režisérem o generaci mladším oba užívali...

Lexa: Mně se s Adamem pracovalo moc dobře. Hlavně protože jeho vždy zájímalo, co můžeme k tématu říct my – interpreti. Ne s každým režisérem vzniká takový dialog.

Romana: Jsem ve věku, kdy už potřebuji laskavé a hodné režiséry, a proto jsem byla moc ráda, že můžu pracovat právě s Adamem.

Třeba někdy přišel s určitou představou o tom, jak by daná situace měla vypadat. Když ale zjistil, že máme jiný názor, dokázal na něj přistoupit a respektoval nás. Věděl, že to z naší pozice – věku a životních zkušeností – můžeme cítit jinak. Spoustu let jsem se necítila během zkoušení takhle svobodně.

A jaká byla jejich zkušenost s diváky?

Romana: Myslím si, že diváci reagují moc hezky. Dlouho se mi nestalo, aby mě lidé zastavovali na ulici a říkali, jak se jim představení líbilo a že by ho chtěli vidět ještě jednou... Samozřejmě, ta hra není pro každého... Myslela jsem si, že to bude bavit především padesátníky, to je naše „cílovka“, ale byli jsme mile překvapeni, jak na to reagovali mladí diváci. Já osobně mám raději publikum dál od těla, ale tady mi ta blízkost vůbec nevadila. Naopak. Díky tomu jsme si všímali reakcí diváků a třeba i na jejich základě jsme si některé detaily postupem rozehrávali. To představení má zvláštní magii. Jednou jsme ho hráli na velkém jevišti pro Červený kříž a diváci byli velmi vstřícní, až nás ta odezva překvapila. S Lexou jsme se shodli, že nám vůbec nevadil velký prostor. Hrajeme to pokračuje s odstupem několika týdnů, takže sice je ta derniéra konec radosti, ale také konec starostí.

S Lexou máte takové své rituály, scházíte se den předem, někdy až v den, kdy se hraje...

Romana: Jak kdy, jak máme čas. Pro mě je lepší si den předem projít celý text, a pak těsně před představením pár prvních stránek, abychom se nastartovali.

Lexa: Můj táta vždy říkával: Na jevišti nemůžeš startovat, musíš to udělat mimo jeviště, předtím, v šatně... Já vím, že před diváky musíme přijít už „zahřátí“, že se musíme „nakopnout“ tím, že si zopakujeme tři pět stránek. **Sexy prádlo** mám moc rád, protože přesně vím, co mám hrát. Je to

A. POSTLER A R. CHVALOVÁ PŘED PŘEDSTAVENÍM KOMEDIE **SEXY PRÁDLO**, FOTO L. KRÍČENSKÁ

role, kterou naplním tím, co znám, co mám za sebou. A že mám na to životní zkušenosti! Ta role mi bude chybět. Ale věřím, že přijdou jiné...

Na opačné straně stojí inscenace, kterých, když se zkouší, je všude plno. Ze zkušený jsou slyšet hlasy, divné zvuky, výkřiky. Korepetice jsou hlasité a nejde před nimi uniknout. A k nám, zaměstnancům, kteří se v tu chvíli nezabýváme tou inscenací, se tak dostávají střípky informací, útržky dialogů a zpěvů a my hádáme, co z toho vznikne. Inscenace, ve které režisér Michael Tarant představil autorskou hru Věry Maškové HEJ, MISTŘE! inspirovanou životem a dílem Jakuba Jana Ryby, byla přesně taková. Za sebe musím říct, že výsledek, když všechny kousky skládačky zapadly do sebe, mě skutečně nadchl. Michael Tarant používá poměrně neobvyklé pracovní metody, TOMÁŠ LNĚNIČKA, představitel hlavní role, říká, že s režisérem zkoušeli i v kostele. A nejen tam...

Tomáš: Také jsme byli v Rožmitále a projeli jsme si i Nepomuk a místa, kde Jakub Jan Ryba působil. Zkoušeli jsme u Michaela na chalupě. Ale bylo to zajímavé, člověk se podíval na místa, kam se normálně nedostane. Bylo to velmi náročné, tak intenzivní práci na roli jsem ještě nezažil. Je to velká krásná role, kterou jsem měl moc rád, a je mi líto, že končí. A také jsem se o postavě dověděl spoustu nových informací, do té doby jsem Rybu znal jenom jako autora Vánoční mše. Autorka i režisér zpracovali autentické dopisy, písemnosti, prošli archivy. Pro mě je vždy velmi zajímavé, když hrají reálnou postavu, člověka, který žil a o kterém se dá zjistit řada informací. Teď zrovna spolu s Michaelem zkoušíme inscenaci. Mohla to být hvězdná chvíle, v níž ztvárňuji Händela, velkou postavu

J. ONDRUŠKOVÁ A T. LNĚNIČKA VE HŘE HEJ, MISTŘE!, FOTO J. FAUKNER

hudebních dějin. Počátku to vypadalo dost lehce, ale teď, posledních čtrnáct dní vidím, že to bude zase pěkně složité... (SMÍCH) Práce s Michaelem ale vždy dává smysl, jako herce mě pokaždé posunula dál.

A co JANA ONDRUŠKOVÁ, představitelka Rybovy manželky? Byla to její první hlavní ženská role v našem divadle, a proto jistě významná. Její postava na jevišti prožije téměř tři desítky let.

Jana: Já to hraju už tak nějak intuitivně... Prožiju několik porodů, přežiju smrt svých dětí. Začínám jako devatenáctiletá a končím v sedmačtyřiceti, když si Ryba vezme život. I ta moje postava prochází velkou bolestí ze ztráty dítěte, to si já vlastně vůbec neumím představit. Na začátku jsem se trochu vyděsila, když jsem zjistila, že budu hrát matku Pepovi Pejchalovi, Honzovi Musilovi a Petru Borovcovi. (SMÍCH) A myslím, že kluci se taky vyděsili... ale já víc! Tak jsem si řekla: No nic, vypadám asi starší, ale to nevadí.

Myslím však, že jsme nakonec nehráli věk, ale situaci, okolnosti etapy, ve které jsme se nacházeli – jestli jsme zamilovaní nebo už řešíme konflikty, stres z finanční situace.

Jano, ty ses nedávno rozloučila s postavou Marie, mladinké krasavice z Konce masopustu, teď opustíš Rybovu ženu, téměř padesátiletou...

Jana: No, nevím, co bude následovat, jestli to bude mít vzestupnou tendenci, tak nějaká osmdesátiletá paní... Teď u Břetislava Rychlíka v Kalibově zločinu hraju strašnou megeru. Břeta říkal, že ji musím zahrát tak, aby se divákům v hledišti udělalo ze mě zle! Co mě ještě potká? (SMÍCH)

Věřím, že Janu, Tomáše i Romanu a Lexu v hereckém životě potká ještě mnoho krásných rolí. Takových, které naplno prožijí a po nichž jim bude smutno. A které budou následně chybět i nám, divákům.

JaU

**SEXY PRÁDLO: DERNIÉRA VE ČTVRTEK 21. PROSINCE
HEJ, MISTŘE!: DERNIÉRA VE ČTVRTEK 28. PROSINCE**

HERCI SI NA MALÉ SCÉNĚ HRÁLI S DIVÁKY

14. listopadu jsme na Malé scéně uvedli poprvé nový pořad s názvem **HRA**. A podle celkové atmosféry a vřelých ohlasů je jisté, že ne naposledy! Diváci pohodlně usazení u stolečků a ochotně obsluhovaní pány z Divadelního klubu se novinky v podobě interaktivní společenské hry rozhodně nezalekli, bavili se a nadšeně fandili svým týmům. Soutěžící, kteří se do Hry přihlásili, statečně bojovali, zvítězit však mohl jen jeden tým, i když boj byl skutečně až do poslední chvíle velmi vyrovnaný. Odměnění byli ale nakonec všichni – oba soutěžící z vítězné

skupiny Jany Ondruškové získali poukázky na dvě vstupenky na libovolné představení z našeho repertoáru, všichni pak obdrželi dárkový balíček a diplom s podpisy herců, jímž jim byl udělen akademický titul DiH., tedy Diplomovaný hráč. A věřím, že neocenitelnou odměnou pro nás všechny byla energie a dobrá nálada, kterou se nám ten večer společně podařilo vykouzlit. Už teď se tedy těším na setkání v dalším dílu, který se chystáme zařadit do programu brzy po Novém roce. Přijďte se pobavit a třeba si i na vlastní kůži vyzkoušet, jak se hraje na Malé scéně. AnH

NEŽ JSME SE PUSTILI DO SAMOTNÉ SOUTĚŽE, POVÍDALI JSME SI S JANOU ONDRUŠKOVOU A PETREM BOROVCEM NA TÉMA HRA.

PRVNÍ ODVÁŽNÍ SOUTĚŽÍCÍ – VLEVO TÝM PETRA: PANÍ RENATA ZELENAKOVÁ A PAN FRANTIŠEK HOLÍK, VPRAVO TÝM JANY: PANÍ VĚRA ZOUVALOVÁ A PAN OTA BYDŽOVSKÝ.

PETR BOROVEC SE ZÁPALEM PŘEDVÁDÍ SVÉMU TÝMU BÍLOU NEMOC.

JANA SE SNAŽÍ, SEČ MŮŽE, NAKRESLIT KULISU. FOTO JIŘÍ SEJKORA

JANA BABORÁKOVÁ VE FOYER

Premiéru Kalibova zločinu v sobotu 16. prosince předznamená vernisáž výstavy obrazů a terapeutických panelek z dílny malířky a restaurátorky **JANY BABORÁKOVÉ**, která svou výstavu nazvala jednoduše a prostě **TŘI**.

Jana Baboráková se narodila v Hlinsku a nyní žije v Přestavlkách u Chrudimi. Vystudovala propagační grafiku. Do roku 1989 pracovala jako propagační výtvarnice, později přijala místo restaurátorky v Muzeu loutkářských kultur v Chrudimi, kde se zrodil i její zájem o loutky. Nejdrívě vyráběla marionety jen pro své děti a děti svých přátel, už od roku 1995 však s manželem Ivanem připravuje loutky jako ceny pro festival Loutkářská Chrudim, její Kašpárek si zahrál v oscarovém filmu Kolja a další její loutky reprezentovaly Českou republiku na výstavě Europalie 1998 v belgickém Bruselu.

„Mé textilní panenky jsou ručně šité z přírodních materiálů, mají vlněné vlásky a ručně domalovaný obličej. Plní se ovčí vlnou, takže se při mazlení v rukou dětí zahřívají a navozují pocit skutečného kamaráda. Vyzařují lásku, teplo a něžnost,

díky energetickému programování podporují vlastnosti, které děti potřebují posílit,“ říká o svých panenkách Jana Baboráková. Jednu takovou, symbolicky nazvanou Alžběta, dostala darem také malá princezna Charlotte z Cambridge, která se v roce 2015 narodila vévodkyni Kate a princovi Williamovi. Do Buckinghamského paláce ji poslal rodinný přítel Dušan Ehlig, jenž i obdržel od královské rodiny odpověď s poděkováním.

„Po celou dobu si doma také kreslí a maluje. Obrazy i kresby však na veřejnosti neprezentuje. Ani nejbližší přátelé netuší, že před světem cudně skrývá svou autonomní výtvarnou tvorbu s jasným a svébytným rukopisem. Až před pár lety Janu přemluvil manžel Ivan, také malíř, aby uspořádala samostatnou výstavu a svou tvorbu představila veřejnosti,“ prozrazuje kunsthistorik **Jindřich Karlík**, jenž tvorbu Jany Baborákové popisuje slovy:

„Její obrazy a kresby nesou pečet fascinace znakem, pečeti, písmovým otiskem, pradávným záznamem kultur starých Májů, Aztéků a čínských kaligrafických opusů sešitých jemným předivem událostí odehrávajících se na obrazové ploše. V jejich uměleckých dílech je zakódovaná energie těchto znaků. Tvorba Jany Baborákové je poselstvím předáváním generacemi až do dnešních dnů. A jaké to jsou zprávy? Co z nich lze „přečíst“? Otisk, znak, pečeť jako symbol něčeho solidního, zakotveného, neměnného a pevného. To jsou atributy dnešních duchovních potřeb, které zoufale hledáme, jsou to potřeby člověka zmiřtaného světem techniky i pošramocených lidských vztahů. Nechte na sebe působit tvorbu Jany Baborákové a pokuste se dát si odpověď každý sám, sám za sebe.“

Výstava ve foyer Městského divadla je prodejní a k vidění zde bude až do poloviny března. **RaŠ**

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
TELEFON: 466 616 411
WWW.VCD.CZ
WWW.FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
TELEFON: 466 616 432

PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 18:00
PÁTEK 10:00 - 15:30
E-MAIL: OBCHOD@vcd.cz

VEČERNÍ POKLADNA
TELEFON: 466 616 430

PŮČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 15:00 - 17:00
TELEFON: 466 616 423
602 405 379

RESTAURACE DIVADELNÍ KLUB
PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 23:00
PÁTEK 10:00 - 24:00
SOBOTA 16:00 - 24:00
NEDELE 16:00 - 22:00

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM
ULICE KARLA IV., PARDUBICE
2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

 Synthesia
Chemie pro budoucnost

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

 EOP ELEKTRÁRNY
OPATOVICE

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

JHV

Kooperativa
VIENNA INSURANCE GROUP

Chládek & Tintěra
PARDUBICE
člen skupiny enteria

NADACE
LENKY A ROMANA
ŠMIDBERSKÝCH

Alukov®
DOTVÁŘÍME DOMOV...

LOUJA
AUTO

PARTNEŘI VČD

ComArr

BARTH

HAK

CENTRUM

A BUSINESS CONSTRUCTION COMPANY

Kávoviny
KAVA PRO KAždou

era

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

deník

Pardubice
Český rozhlas

Dvojka
Český rozhlas

Country
RADIO

RADIO CENA
RADIO

Informační server
WWW.PARDUBICE.CZ

Radio
RADIO

BEAT
RADIO

88.0
RADIO

DUSTV
ZABAVNÉHO CESTOVÁNÍ

TV

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ PROSINEC 2017 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: V. MALÁ A M. SIKOROVÁ, Z POSTELE DO POSTELE, FOTO J. SEJKORA